

За ПРАВДУ і СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Громадсько-політична газета Соціалістичної партії Олександра Мороза

Офіційний сайт політичної партії
"Соціалістична партія Олександра Мороза"

<http://zapravduis.com.ua>

РЕДАКЦІЯ

e-mail: np@uch.net

телефон (0472) 720-001

З ПЕРШОТРАВНЕМ!

Політвиконком Соціалістичної партії Олександра Мороза сердечно вітає членів партії, усіх, хто сповідує ідеї соціальної справедливості зі святом Першого Травня.

Першотравневі гасла солідарності стосуються найперше нас – українців, оскільки кризова ситуація в країні, що стала наслідком діяльності влади олігархату, вимагає об'єднання зусиль усіх, хто не може змиритися із загрозою втрати державності, повсюдним порушенням прав і свобод громадян України, з розгулом корупції, погіршенням якості життя українців.

Вихід бачимо в створенні широкої опозиційної платформи ліво-центристів, у спільній боротьбі за зміну політичної системи і системи влади, за модель управління, характерну для країн Північної Європи і Скандинавії, за достойне представлення платформи в наступному парламенті.

ЗІ СВЯТОМ ВАС!

За ПРАВДУ
і СПРАВЕДЛИВІСТЬ

**НАС ЧИТАЮТЬ
ВСІ!**

**ПЕРЕДПЛАЧУЙ
ГАЗЕТУ**

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС

60003

Видавнича вартість газети –
2,50 грн за один номер

**ВАРТІСТЬ ГАЗЕТИ
З ДОСТАВКОЮ**

1 місяць - **15,60 грн**

3 місяців - **46,80 грн**

6 місяців - **93,60 грн**

**ВАРТІСТЬ ПРИЙМАННЯ
ПЕРЕДПЛАТИ**

1 місяць - **2,90 грн**

3 місяців - **6,70 грн**

6 місяців - **8,15 грн**

**ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!
НАСТУПНИЙ НОМЕР ГАЗЕТИ ЧЕКАЙТЕ 8 ТРАВНЯ**

ХОРОШО ТАМ, ГДЕ НАС НЕТ

**КАКІЕ ОПАСНОСТІ МОГУТ ПОДСТЕРЕГАТЬ УКРАЙНЦІВ
НА ЗАГРАНИЧНИХ ЗАРАБОТКАХ**

Алексей Градов

На сьогоднішній день - після трьох десятиліть дикого, олігархічного капіталізму - стало уже як-то "немодно" говорити про права трудящих. Якщо о них і згадують, то виключно в контексті "теневої" діяльності. Да і то – не стільки тому, що нелегальний працівник взагалі не має жодних прав, а тому, що з його "конвертируемой" зарплатою не вдається зібрати податки, які потім можна було б "дербанити". Між тим, проблеми прав трудящих нікуди не ділися, а, навпаки, стали ще гостріше. І одна з найгостріших – це мизерні зарплати. Спасаясь від нищоти, українці масово їдуть на закордонні зарплатки – не і там, в цивілізованій Європі, не всі так гладко... Об цьому – в нашому матеріалі.

ОСТОРОЖНО: ЛОХОТРОН
Українців, які вирішили підзарботувати в Європі, начи-

нають дурити вже на стадії вербовки: людям обіцяють законну роботу на іноземних

предприємствах з хорошою зарплатою, а на самому справі працювати здебільшого доводиться неофіційно, фактично стаючи нелегалом. Як зауважив голова Асоціації міжнародного трудовоустроювання Василь Воскобойник, одна з основних схем обману заробітчан полягає в тому, що за трудовоустроювання в Німеччині, Фінляндії, Норвегії, Голландії та інших країнах з них беруть гроші.

"Беруть по 300–500 доларів, все залежить від жадності посередника. На самому справі роботодавець повинен платити за то,

що ці компанії знаходять їм співробітників. Ми вже давно ведемо діалог з депутатами, що потрібно внести зміни в закони, щоб категорично заборонити брати гроші з тих, хто хоче влаштуватися на роботу за кордон", – зауважив Воскобойник.

При цьому нерідко трапляється, коли після оплати грошей посередники "растворяються" в невідомому напрямку. Либо людей все-таки довозять до Польщі, там вивозять у ближній населений пункт і залишають одних, на произвол долі.

"Мне пообіщали роботу в Німеччині якби гірничою в хорошому місті. Після цього, як я заплатила 300 євро за оформлення документів, виявилось, що спочатку привезуть у Польщу. Посередниця заспокоювала,

мол, все так роблять. В Польщі

тебе оформлять на фірму, дадуть командировку, і ти поїдеш в Берлін. Нас привезли в якийсь населений пункт недалеко від кордону, поселили в бараки. Сказали, що поки працюєш в різних готелях, а як тільки оформимо документи, поїдемо", – розповіла Оксана з Івано-Франківської області.

По її словам, там уже було близько п'яти десятків таких же заробітчан, яких привезли раніше.

"Они говорили, що ждуть командировку вже тижні по два. Я одразу зрозуміла, що це розвод. Позвонила посередниці, але вона сказала, що все буде добре, а потім перестала брати трубку. Я просто збиралась і уехала", – підкреслила Оксана.

Продолжение на **СТР.4**

ШУТКИ В СТОРОНУ

СУБЪЕКТИВНЫЕ РАЗМЫШЛЕНИЯ ПОСЛЕ ВТОРОГО ТУРА ПРЕЗИДЕНТСКИХ ВЫБОРОВ

Александр Полуянов

Без всякого сомнения, прошедшие президентские выборы стали самыми неординарными и парадоксальными за всю историю нашей независимости. Уверенная победа политического новичка Владимира Зеленского над опытным Порошенко стала настоящей бомбой, разорвавшейся на политическом Олимпе Украины. Как такое могло случиться, и что всех нас ждет при новом президенте — в нашем материале.

ПОЧЕМУ ЗЕЛЕНСКИЙ?

В принципе, эти выборы стали свидетельством полной и окончательной деградации политической системы Украины, когда на протяжении долгих лет власть переходила от одной мафиозно-олигархической группировке к другой — с бесконечным грабежом народа и разворовыванием страны. Причем большинство политиков зарекомендовало себя либо циничными лжецами, либо беспринципными ворами и негодяями, либо политическими проститутками. А очень часто — всеми перечисленными качествами одновременно.

Поэтому нет ничего удивительного в том, что в первом туре Зеленский собрал почти треть электорального урожая — люди голосовали не столько за него, сколько против всех других кандидатов. Это были голоса протеста — зачастую стихийного и неосознанного.

Судя по всему, на этих выборах Зеленский изначально принял тактику максимально неопределенного кандидата. Такой себе "Мистер X". Собственно, об этом говорили еще классики политических технологий: настоящий политик должен говорить максимально обтекаемо, чтобы нравиться всем. Чтобы каждый мог видеть в его словах то, что хочет видеть. Точно так же вел себя и Порошенко в 2014 году, когда обещал закончить конфликт на Донбассе за несколько дней. Но не сказал — как. Тогда на западе Украины это поняли, как обещание быстро разгромить и победить, а на востоке страны — как обещание мира. В результате — 54% уже в первом туре, а потом 5 лет досады, плевков и разочарований.

Так же и Зеленский — максимально избегал любой конкретики. Просто хороший парень, который против этой власти. Конечно же, огромную роль сыграла его всенародная популярность и киношный образ президента Голобородько. Как видим, схема сработала. Таким образом, эти выборы ещё раз подтвердили: очень большая масса избирателей выбирает не головой, а по принципу шоу-бизнеса, на эмоциональном уровне — "нравится — не нравится".

Логика проста: если все политики, начиная с Порошенко, не оправдали надежд и по уши себя дискредитировали — то нужно выбрать кого-то, кто в этой политике еще не успел изматываться.

Правда, в этой логике все-таки есть слабые места: например, если у вас потек унитаз, и вы вызвали сантехника, а он вместо ремонта вам начал рассказывать про томос — то вы же не побежите звать вместо него стоматолога. Вы вызовете другого, более адекватного и квалифицированного сантехника.

Но с другой стороны, если все сантехники — законченные алкоголики, и за свои услуги дерут три шкуры, то и стоматолог может научиться менять прокладки и закручивать гайки. Не боги горшки обжигают.

КОНЕЦ ЭПОХИ НЕНАВИСТИ

Так или иначе, но на второй тур мы получили совсем уже "интересную" картину: с одной стороны — матерый вор, отпетый лжец и демагог, с другой — "кот в мешке", от которого вообще непонятно, чего ждать. Результаты говорят о том, что вместо злого и лживого клоуна с окровавленными руками, народ выбрал клоуна веселого, пока не запятнанного политическими экскрементами. Люди еще раз проголосовали — не столько за Зеленского, сколько против псевдомайданной политики властей - с ее ложью, цинизмом, жесткостью и предательством.

Результат был ожидаем, но многих все равно шокировал. Сторонникам пока еще действующего президента наконец-то сказали правду о том, до каких "глубин души" большинство соотечественников презирает и ненавидит Порошенко. И это еще без Крыма, части Донбасса, и тех миллионов украинцев, которые находятся на заработках в России.

Лично я не сильно радуюсь победе Зеленского. Не испытываю особой эйфории и от оглушительного падения Порошенко. И все же повод для радости есть. Это полный крах

той ущербной, человеконенавистнической идеологии, которая процветала все последние 5 лет. Меня радует то, что курс, который продвигал режим Порошенко, потерпел полное и безоговорочное поражение.

По сути, на прошедших выборах люди проголосовали категорически ПРОТИВ:

- антиконституционного урезания прав граждан под видом "реформ";
  - постоянного вранья о каких-то несуществующих успехах;
  - тотального разворовывания Украины (Янукович нервно курит в сторонке) и циничной лжи о борьбе с коррупцией;
  - разгула пещерного национализма;
  - вседозволенности и произвола фашиствующих радикалов;
  - разделения людей на "правильных" и "агентов Кремля" - по национальному, языковому, религиозному, региональному и другим признакам. Вплоть до прямого натравливания друг на друга;
  - идиотской и варварской декommунизации, которая в большинстве случаев проводится без одобрения самих граждан;
  - спекуляции на теме «революции достоинства», хотя ни революции не было, ни достоинства не наблюдается;
  - всевозможных запретов и преследования инакомыслящих;
  - "борьбы" за украинский язык - путем ущемления прав других языков;
  - "объединения" Украины на основе идеологии, мировоззрения и ценностях части представителей одного единственного региона — Галичины.
- И многого другого.

Просто стало легче дышать. Потому что политика оболванивания ненавистью, разжигания всеобщей паранойи, стравливания людей между собой — наконец-то потерпела крах.

И вот ведь что характерно: все эти 5 лет они работали в самых выгодных для себя условиях, которые только можно себе представить. С одной сто-

роны - совершенно ошарашенное, запуганное, дезориентированное население, реальная война, горе и смерти. С другой - жёсткая цензура, и почти полный контроль над ключевыми СМИ. Но даже в этих условиях им не удалось полностью оболванить большинство людей, превратить народ Украины в стадо баранов.

И вот, выражаясь словами Порошенко - "остаточнэ прощавай".

Потому что даже если в тех условиях им не удалось вынести у людей последние мозги, то теперь уж точно не удастся. Эта карта бита, и она больше не работает. Режим Порошенко потерпел гораздо более масштабное поражение, чем сам по себе Порошенко. Он потерпел интеллектуальное, концептуальное и философское фиаско.

Во всяком случае, 21 апреля состоялись выборы, которые послужили приговором власти. Другой вопрос — станут ли они спасением, или хотя бы облегчением для страны и нашего многострадального народа? Тут, как говорится, сколько людей — столько и мнений.

БУДЕТ ЛИ ЛУЧШЕ

Многие аналитики считают, что Владимир Зеленский вряд ли сможет оправдать ожидания своих избирателей.

"Эта эйфория, когда в розовом свете видят кандидата Зеленского, и не хотят обращать внимания на какие-то опасные моменты — вот эту эйфорию можно сравнить с периодом Ющенко 2004 года. Можно сравнить и с периодом 2014 года, когда нагнетали эйфорию в отношении Порошенко, и тоже не хотели видеть никакие минусы и сомнительные моменты в биографии и поведении кандидата. Поэтому Зеленский еще станет серьезным разочарованием. Но это разочарование ещё впереди", - говорит политтехнолог Сергей Слободчук.

Руководитель центра "Эйдос", политолог Виктор Таран также уверен, что Владимиру Зеленскому за первые 100 дней работы не удастся оправдать ни одного ожидания избирателей. Эксперт

обосновывает свое мнение проведенным его центром опросом, который показал, что в течение первых 100 дней избиратели ждут от нового президента:

- снижения тарифов — 39,5%
- принятия законопроекта об отмене неприкосновенности президента, депутатов, судей — 35,5%
- начала антикоррупционных расследований — 32,4%
- начала переговоров с РФ — 23,3%
- снижения зарплаты топ-чиновникам — 18,4%.

"Как видим, выполнение этих требований лежит исключительно в компетенции парламента и Кабмина. И по факту выполнить ни одно ожидание Зеленскому не удастся. Наоборот, при президенте Зеленском нас ждет рост тарифов в июне минимум на 62,5%. Или понижение и дефолт", — написал политолог.

При этом, по мнению Тарана, не важно - как будут решать эти вопросы Верховная Рада и Кабмин. Все равно в глазах избирателей персональную ответственность за все неудачи будет нести исключительно Зеленский.

Как отмечает политолог, это же касается и переговоров с Россией, которые сложно начать, но еще сложнее добиться их успешности на украинских условиях.

В итоге глава центра "Эйдос" предсказывает: рейтинг Зеленского очень быстро обвалится, и на октябрь он получит поддержку не более 15%.

В то же время, некоторые аналитики указывают: за Зеленским стоят очень серьезные силы, которые уже смогли и результат защитить, и позиционировать его сразу и как новое лицо в политике, и как "против всех". Плюс, сумели сыграть на большом антирейтинге действующих украинских политиков, включая Юлию Тимошенко и Петра Порошенко. И не исключено, что эти силы вполне в состоянии инициировать ряд неординарных, и очень популярных в народе шагов уже на первом этапе правления Зеленского.

По словам Сергея Слободчука, настоящий штаб Зеленского работал с сентября прошлого года, причем все это время очень успешно "шифровался". "Как в своё время у Януковича был пресс-центр, который работал на публику, а на самом деле работал еще два штаба. Так и здесь. Ну что сказать — молодцы!", - говорит Слободчук.

Что же касается обвинений Зеленского в том, что он является "марионеткой" Коломойского, то и здесь не все так однозначно. Уже хотя бы потому, что Запад резко обрушил возможность Коломойского влиять на политические процессы в Украине. Речь о том, что расследование ФБР в отношении олигарха фактически превратило его в невыездную из Израйля фигуру. А по телефону много не наругаешь.

Впрочем, сейчас практически невозможно что-то прогнозировать с высокой долей вероятности. Зеленский пока что - действительно кот в мешке. Причем, никому неизвестно — большой он или маленький, черный он, или белый, толстый или тощий, и есть ли он вообще. Поживем — увидим. Ясно лишь одно — скучно не будет.

В Україні з 1 травня 2019 року знижують ціну на газ для населення на 3,5%

КОМЕНТАР

До попередніх підсумків президентської кампанії

Результат виборів був очікуваним і прогнозованим. Переважна кількість голосуючих розуміли, що народ стомився від неправди і безвиході. Вибори лише зафіксували настрої людей, їхнє прагнення до змін.

При такому настрої не могли спрацювати аргументи проти В.Зеленського, що використову-

вались чинною ще владою: не має політичного досвіду, не справиться з обов'язками Головнокомандую-

чого, не зможе відстоювати Україну за кордоном, не має переконливої програми дій тощо. Загалом, з об'єктивністю таких аргументів можна погоджуватись. Для порівняння, ще недавно за президентські посади в сусідніх Польщі та Чехії боролися Лех Валенса і Вацлав Гавел, які не мали політичного досвіду, але проголошували ідеї, близькі виборцям. В.Зеленський майже весь період до голосування не афішував свого бачен-

ня перспективи. Проте на його боці став неймовірний антирейтинг П.Порошенка. Це вирішальний фактор («вирок» за висловом В.Зеленського), що вплинув на загальний результат.

Треба сподіватися, що він врахує головну причину поразки П.Порошенка – **узурпацію влади та її маріонеткову суть** в руках зарубіжних наставників. Тому важливо, щоб практичними кроками новий президент **зберіг довіру виборців**, послідовно здійснюючи кроки щодо **відновлення в Україні конституційного правопорядку**, займаючись тими сферами суспільного життя, які віднесені до його відання та ініціюючи ті законопроекти, котрі швидко зобов'язаний ухвалити парламент.

Це було б правильно і **по суті, і для одержання запасу часу** для освоєння ним нових масштабних функцій. Окрім названих ним законів про імпічмент та інш., особливо важливим є **закони про вибори парламенту** (відкриті партійні списки, низький прохідний бар'єр, невисока застава), про референдуми, про місцеві вибори.

В демократичній державі **місія президента – не вести народ, а створювати і захищати умови**, щоб кожен (отже, народ) ставав активним учасником перетворень в державі і в своєму житті.

Бажаю новому Президенту України удач на цьому шляху.

О. Мороз
22.04.2019

КОМУНАЛКА: ЩО, ДЕ, КОЛИ?

ХОРОШОГО ПОТРОШКУ

Олександр Полуянов

Кабмін України і НАК "Нафтогаз України" погодили зниження вартості природного газу для населення і теплової генерації з 1 травня 2019 року на 3,5% - з 8,55 тис. грн до 8,247 тис. грн за тисячу кубів. З одного боку, можна порадіти - адже відповідно до раніше прийнятої постанови №867, з 1 травня тарифи повинні були підвищитися (приблизно до 9,5-9,7 грн / куб). Але з іншого боку, таке мізерне послаблення навряд чи стане суттєвим полегшенням для мільйонів українців.

ДОМОВИЛИСЯ

"За дорученням Кабінету міністрів, "Нафтогаз України" спільно з представниками уряду розробив новий механізм визначення регульованої ціни, який дозволяє не тільки уникнути підвищення вартості газу для населення і теплової генерації з 1 травня 2019 року, а й зменшити її до рівня 8247 грн за тис. куб. м (кінцева роздрібна ціна)", - йдеться в прес-релізі компанії.

Такі домовленості були досягнуті на нараді за участю прем'єр-міністра Володимира Гройсмана та голови НАК Андрія Коболева.

Як відзначили в компанії, якщо ринкова вартість газу для промислових споживачів буде знижена, то і для населення ціна відповідно зменшиться. Якщо ж ринкова ціна для промисловості перевищить певний встановлений урядом рівень, то ціна для населення збережеться на рівні, встановленого постановою.

Нагадаємо, що за даними останніх соціологічних опитувань, від майбутнього президента громадяни України в першу чергу очікують зниження комунальних тарифів. І хоча за чинним законодавством розміри тарифів не входять в компетенцію глави держави, такі очікування людей цілком зрозумілі - адже нестримне зростання цін на послуги ЖКГ, який спостерігається впродовж останніх років, став найгострішою соціальною проблемою країни і однією з головних причин бідності українців.

ТАРИФНИЙ ГЛУХИЙ КУТ

Тарифна шокова терапія в Україні призвела до того, що сума заборгованості населення за комунальні послуги

щомісяця зростає рекордними темпами, і вже досягла астрономічних показників.

Тільки за лютий поточного року борги українців за комуналку зросли на 6,8 млрд гривень, що можна порівняти з витратами МОЗ на закупівлю ліків в 2019 році (7 млрд грн). На початку березня 2019 року загальний обсяг боргу громадян за послуги ЖКГ досяг 69,4 млрд гривень, а на початок квітня досяг історичного максимуму - понад 75 млрд гривень.

Як розповів економіст Віктор Скаршевський, в лютому 2019 року за комунальні платежі розрахувалися лише 69% громадян. Це найнижчий рівень оплати послуг ЖКГ за останні п'ять років.

"Очевидно, що субсидій на всіх, хто їх потребує не вистачає, так як борги населення щомісяця збільшуються на 7-8 млрд гривень. Ось така арифметика", - зауважив Скаршевський.

Все це говорить про те, що система тарифоутворення в Україні - антинародна за своєю суттю.

"Владі треба визнати помилку і сказати, що вона загнала Україну в глухий кут. Цю проблему потрібно вирішувати хірургічним шляхом. Рецепти МВФ тут вже не працюють. Умовно кажучи, загрози типу "відключимо газ і проведемо процедуру стягнення боргів" не працюють. Це абсурд. Ніхто не відключатиме мільйони людей від комунальних послуг, забрати нерухомість у людей теж нереально ... І коли уряд дає знижку для населення в 2% - це верх цинізму. У Конституції України записано, що природні надра належать народу, так чому українці повинні переплачувати за природний газ, який видобувається в Україні? Це головне питання", - говорить економіст Олексій Куш.

За його словами, в Україні потрібно радикально переглядати існуючу модель, і ввести 5-річний (як мінімум) мораторій на зростання комунальних тарифів.

До речі, судячи з фінансової звітності компанії "Укргазвидобування", собівартість українського газу становить близько 1700 грн за тисячу кубометрів (або 1,7 грн за куб). За словами економістів, ще приблизно стільки ж йде на сплату податків та інші необхідні витрати, а все інше (близько 5 грн з 8,55 грн з кожного кубометра) - це прибуток. Тепер цей прибуток буде ще більше. Не вдавайтесь?

КОМУ ПОТРІБНО ПЕРЕОФОРМЛЮВАТИ СУБСИДІЇ

Субсидії на сезон 2019-2020 почнуть переоформлювати в травні. Як повідомили в Мінсоцполітики, автоматично перепризначають допомогу тільки для 3 мільйонів сімей. Решті доведеться знову подавати документи - заяву та декларацію про доходи.

У травні повторно звернутися в управління соціального захисту повинні наступні категорії громадян:

- орендарі житла;
- внутрішньо переміщені особи (ВПО);
- сім'ї, яким субсидія була призначена не на всіх зареєстрованих, а на фактично проживаючих в квартирі осіб;
- сім'ї, де є непрацюючі люди працездатного віку, у яких доходи або відсутні, або вони менше «мінімалки»;
- сім'ї, в складі яких за останні 6 місяців відбулися зміни в складі (розлучення, смерть або народження).

Літні субсидії будуть розраховуватися на основі доходів, отриманих в 3-4 кварталах 2018 року, на опалювальний сезон 2019-2020 - на основі доходів 1-2 кварталів 2019 року.

У Міністерстві соціальної політики

також повідомили, що субсидії готівкою призначать виключно тим, у кого за станом на травень-червень не буде заборгованості за комунальні послуги.

Сім'ї, у яких є борги по ЖКГ, переведуть на безготівкову форму. Щоб залишитися без допомоги, досить мати заборгованість в розмірі від 340 грн як мінімум за один місяць.

При цьому в міністерстві підкреслили, що не планують змінювати критерії для призначення житлових субсидій. "Тому істотного зменшення кількості субсидіантів в 2019-2020 роках не передбачається", - зазначили у відомстві.

Повністю відсутні права на пільги в Україні, які:

- володіють будинком площею від 200 кв. м, або квартирою від 120 кв. м;
- мають машину віком до 5 років;
- зробили покупку на суму від 50 тисяч гривень;
- останнім часом не платили ЄСВ і не перебували на обліку в Центрі зайнятості

Якщо субсидія була оформлена незаконно, Міністерство соціальної політики може не тільки позбавити сім'ю наступних виплат, а й примусити їх повернути раніше отримані гроші.

І ТУТ НАПАРТАЧИЛИ

Одним з несподіваних підсумків монетизації субсидій стало те, що близько 14% коштів, нарахованих для виплати через Ощадбанк, так і не були отримані адресатами. Тобто, приблизно кожен сьомий субсидіант не отримав допомогу від держави. Чому ж багато українців не змогли отримати субсидії грошима?

Як нещодавно з'ясувалося, причина зовсім не в тому, що людям ніколи бігати за допомогою до відділень держбанку. Українці масово скаржаться, що не можуть отримати пільги живими грошима через те, що їм банально відмовляють.

Роблять це з різних мотивів: - Найпоширеніша проблема - розбіжності між реальними даними одержувачів і тими, які управління соцзахисту надіслало до Ощадбанку.

- Також люди пишуть, що їх допомогу помилково перерахували до Пенсійного фонду, а не в Ощадбанк (хоча пенсіонерами вони можуть і не бути).

- Є й ті, хто не зміг записатися в електронну чергу банку через сайт або з'явився у відділення за грошима.

- Не всім пенсіонерам

листоноші принесли гроші за субсидію разом з пенсіями.

Субсидіанти пишуть, що не можуть отримати грошей, оскільки в управлінні соцзахисту нарабили багато помилок в даних одержувачів. Наприклад, може бути неправильно вказано контактний телефон, дата народження та ін. А на виправлення помилок йдуть тижні. Тому в кращому випадку, живі гроші люди отримують вже в наступному місяці.

Експерти заявляють, що вирішити дану проблему необхідно до 1 травня. Як відомо, саме з 1 травня почне діяти новий закон про житлово-комунальні послуги, і при наявності боргів за комуналку субсидіантів позбавлять наявних виплат.

ХОРОШО ТАМ, ГДЕ НАС НЕТ

КАКИЕ ОПАСНОСТИ МОГУТ ПОДСТЕРЕГАТЬ УКРАИНЦЕВ НА ЗАГРАНИЧНЫХ ЗАРАБОТКАХ

Алексей Градов

В статье использованы материалы издания *Obozrevatel*.

На сегодняшний день - после трех десятилетий дикого, олигархического капитализма - стало уже как-то "немодно" говорить о правах трудящихся. Если о них и вспоминают, то исключительно в контексте "теневой" занятости. Да и то - не столько потому, что нелегальный работник вообще не имеет никаких прав, а потому, что с его "конвертируемой" зарплаты не удается содрать налоги, которые потом можно было бы "дербанить". Между тем, проблемы прав трудящихся никуда не делись, а, напротив, стали еще острее. И одна из самых острых - это мизерные зарплаты. Спасаясь от нищеты, украинцы массово едут на заграничные заработки - но и там, в цивилизованной Европе, не все так гладко... Об этом - в нашем материале.

Также нужно учесть, что эти поправки (которые еще не вступили в силу) касаются только специалистов с дипломами - учителей, врачей, инженеров, журналистов, айтишников и т. д. При этом претендент должен еще и знать немецкий язык.

Тем не менее, в Польше уже организованы целые перевалочные пункты по отбору и переправке заробитчан на неофициальную работу в Германию.

НА ПРАВАХ РАБОЧЕГО СКОТА

Пока же мошенники уверяют украинцев, что достаточно оформить человека в Польше на работу, а потом послать в командировку в Германию.

"Это неправда. На самом деле в такую командировку может поехать только поляк, а украинцу надо оформлять немецкую рабочую визу", - поясняет руководитель "Трудовой солидарности" Виталий Махинько.

Также он рассказал историю об украинце, который поддался рекламе, поехал на работу в Германию и серьезно пострадал.

"Его привезли в специальный перевалочный центр в Польше. А потом перевезли в Германию и передали хозяевам-албанцам. Украинiec там поработал и получил серьезную травму ноги, но его даже в больницу не отправили. Албанцы вернули его на границу и передали полякам. Те быстренько оформили страховку, которая начинала

действовать только на следующий день. Поэтому его с травмированной ногой возили по городу до 2 часов ночи и только после этого передали в больницу, где ему сделали операцию. Теперь он вернулся в Украину и долечивается за свой счет. Нога, естественно, не работает. Он просит у посредников вернуть хотя бы деньги за трудоустройство, но они его игнорируют", - отметил Махинько.

"Практически все украинцы в Германии работают нелегально. Кто-то сознательно на это пошел, а кого-то ввели в заблуждение. Но все это до первой проверки инспекции труда, а дальше - депортация", - говорит Махинько.

К сожалению, подобных историй довольно много, и некоторые из них могут закончиться еще хуже.

"К нам обратился украинiec, который в свое время легально работал в Прибалтике. Но там увидел объявление о работе в Германии, вернулся домой и связался с этой конторой.

Оказалось, что посредники латыши. Они уверили его, что все будет хорошо, и он отправился сначала в Польшу. Там ему рассказали, что он будет развозить почту, даже провели для него практику. И он перебрался дальше в Германию", - рассказал Махинько.

А дальше все происходило как в дурном сне. Сначала ему обещали, что оформят на фирму

в Эстонии и оттуда якобы отправят в командировку. Он несколько дней развозил почту, а потом поинтересовался документами. Тогда ему сказали, что в Эстонии не получается, оформят через Литву. Через некоторое время выяснилось, что и там что-то не срослось, поэтому его оформят через Польшу.

"В конце концов ему сообщили, что ничего не получается, но он будет тут работать как нелегал. Украинiec не согласился, попросил расчет. Ему пригрозили и сказали, что поставят на счетчик. В последний день своей работы наш почтальон доехал до конечной точки, но там его уже ждали работодатели и человека избили. Паспорт не отняли, но предупредили, что он никуда не уедет", - продолжает Махинько.

Тогда украинiec отыскал в интернете электронный адрес немецкой полиции и сообщил им, что его силой удерживают. Из полиции пришел ответ, у него спросили, где он находится, и попросили описать дом, в котором его держат.

Он ответил, но никто из полицейских так и не приехал. Он еще три раза писал сообщения, но реакции не последовало. Правда, через несколько дней вдруг работодатель отдал ему деньги и сказал, чтобы он уезжал.

До границы он доехал на автобусе, а там его и еще одного парня пограничники высадили. Он описал им все, что с ним случилось, показал переписку с полицией. Но с него взяли штраф в 1300 евро, это были практически все заработанные деньги. И депортировали через Польшу в Украину.

ОБЕЩАЮТ ЗОЛОТЫЕ ГОРЫ

Если вы работаете нелегально, то не стоит рассчитывать на то, что в Европе будут соблюдать ваши права или оказывать помощь, пояснил Махинько. Его поддерживает и Василий Воскобойник, приводя в пример две истории.

Одна, о которой не так давно уже писали СМИ - тогда польский работодатель оставил в парке на лавочке украинку с инсультом. Она работала у него неофициально. После скандала поляк все-таки оплатил ее лечение в Польше. Но после возвращения домой, женщина осталась инвалидом, и теперь может рассчитывать только на себя.

Другая украинка, которая ра-

ботала в Польше абсолютно легально, также получила травму - в прачечной ей оторвало руку.

"Но поскольку за нее платили налоги, то лечение ей оплатили и теперь правительство будет до конца жизни выплачивать ей помощь. Она даже не хочет возвращаться в Украину, потому что в Польше у нее есть возможность устроиться на работу, несмотря на инвалидность", - подытожил Воскобойник.

Польский правозащитник, который ведет дела украинцев, Петр Сабат рассказал, что часто его соотечественники работают в связке с украинскими посредническими фирмами. Один из примеров - поляк-субподрядчик нанял на стройку крупной компании несколько украинцев.

Пообещал оформить им польское разрешение на работу. Однако обманул - документы не сделал, а платил меньше, чем обещал. Когда украинцы возмутились, он пригрозил им, что сдаст полиции, и их депортируют. Когда украинцы хотели пожаловаться руководству компании, то возникла драка. Им удалось вырваться и вернуться домой, но угрозы поступают до сих пор.

По словам Сабата, такими вещами обычно промышляют мелкие польские бизнесмены и делают сальмонелленые деньги с украинскими посредниками, которые нанимают людей на работу.

Также украинцев обманывают и сами агентства по временному трудоустройству. Польская компания выплачивает зарплату через агентство, берет на себя все траты за проживание и питание рабочих. А агентство-посредник вычитает эти деньги из зарплаты украинцев и в результате они живут в тесных темных комнатах, да еще и отдают за них приличные деньги.

"Моя племянница поехала в Польшу, стригла какие-то кусты на поле. Жила в хорошем барачке, там и стиралка была, и микроволновка, и душевая. Но за это с них вычитали приличные деньги. В результате ей еле-еле на питание хватало, приехала ни с чем. Как всегда, тут при трудоустройстве обещают золотые горы, а на самом деле там нужно пахать от зари до зари без выходных", - жалуется Виктория Симченко из Львовской области.

ПРО ЩО МОВЧИТЬ ТЕЛЕВІЗОР

ХТО НАСПРАВДІ СТІЛЯВ У "НЕБЕСНУ СОТНЮ"? Суд відмовився допитувати "грузинських снайперів"

За передвиборними баталіями практично непоміченим пройшло дуже цікаве повідомлення. Святошинський суд Києва - в рамках розгляду справи про участь співробітників "Беркута" у розстрілах громадян під час подій на Майдані (18 квітня) - відмовився заслуховувати ряд свідків.

Про це заявив адвокат беркутівців Олександр Горюшинський.

"Захист співробітників" Беркута звернувся до суду з клопотанням допитати ще двох свідків - громадян

Грузії Бежіташвілі Георгія і Баджаладзе Цезарі. Ці особи мають додаткову інформацію про керівників снайперських груп на Майдані, і готові назвати прізвища представників нинішньої

української влади, які стояли за розстрілами. Очевидно, що напередодні виборів нікому не потрібно, щоб ці прізвища пролунали. За нашою інформацією, додатковим стимулом для відмови

стали дзвінки з адміністрації президента України", - заявив адвокат.

Горошинський також заявив, що свідки були готові підтвердити в суді причетність до роботи снайперів

представників чинної влади - Парубія, Пашинського і Парасюка, які нібито вранці 20 лютого 2014 роки дали наказ "відкрити вогонь на ураження по співробітниках міліції і протестуючих з метою створити паніку і хаос". Раніше экс-беркутівці, що знаходяться в СІЗО, написали листи в різні європейські організації з проханням створити міжнародну комісію для розслідування злочинів на Майдані.

Вони просили звернути увагу на ряд розслідувань зарубіжних журналістів, в яких громадяни Грузії зізнаються: представниками

нинішньої влади за сприяння экс-президента Грузії Саакашвілі в 2014 році були привезені кілька груп снайперів для розстрілів людей на Майдані.

Зокрема, італійський "Canale 5" показав фільм італійського військового кореспондента Джіана Мікалессіна "Україна: приховані істини".

Він зустрівся з трьома громадянами Грузії Нергадзе, Ревашішвілі і Кваратескелія, які стверджують, що саме вони є виконавцями наказів про розстріли - як учасників Майдану, так і співробітників "Беркута".

Україна зараз - повністю керована держава,
що київській владі скажуть у Вашингтоні, те вона і робитиме

ІМПЕРІЯ ЗАВДАЄ УДАР У ВІДПОВІДЬ

АБО ДО ЧОГО МОЖУТЬ ПРИВЕСТИ "САНКЦІЙНІ ВІЙНИ" З РОСІЄЮ

Олександр Полуянов

Як відомо, в минулий четвер (18 квітня) Росія завдала потужного удару по Україні: було оголошено про те, що РФ припиняє експорт нафти, вугілля, нафтопродуктів та ряду інших товарів в нашу країну. У запалі передвборчих баталій цьому повідомленні не було приділено належної уваги, однак експерти відразу ж заявили: наслідки можуть бути катастрофічними. Як завжди, найбільше постраждають прості громадяни.

НЕБЕЗПЕКА, ЯКУ ПРОГАВИЛИ

Характерно, що незадовго до цього українська влада ввела чергову порцію санкцій проти Росії. За словами політологів, це напевно було зроблено для того, щоб додати балів до рейтингу Петра Порошенка (мовляв, крутий хлопець - ось як він тисне на Путіна) - і ніхто не очікував такого нокаутуючого удару у відповідь.

"Кілька днів тому Кабінет міністрів України зробив черговий недружній крок по відношенню до нашої країни, розширив список заборонених для імпорту на територію України російських товарів. У цих умовах ми змушені свої інтереси захищати і прийняти відповідні заходи: я підписав постанову уряду на цю тему ... Визначається перелік тих товарів, які з 1 червня поточного року можна буде вивозити на Україну тільки на підставі окремих дозволів", - заявив глава уряду Росії Дмитро Медведєв.

Він уточнив, що з 1 червня 2019 року вивозити з Росії на територію України продукцію паливно-енергетичного комплексу (ПЕК), в тому числі вугілля, нафту і нафтопродукти, можна буде тільки на підставі спеціальних дозволів, які видаватиме Міністерство економічного розвитку. До цього переліку крім нафти, потрапили: бензин, дизельне паливо, пропан, бутан, інші зріджені гази.

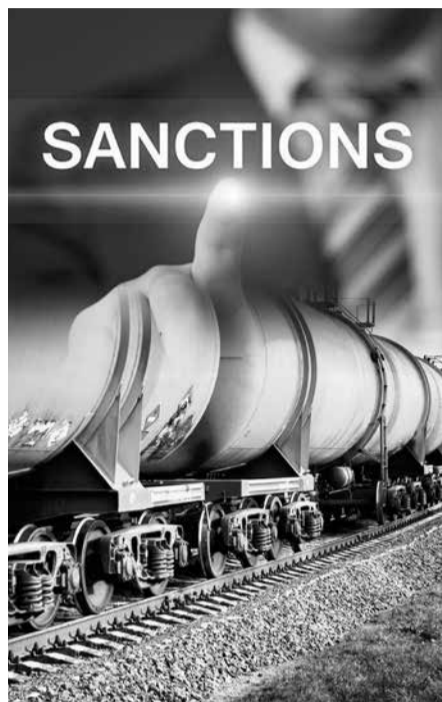
Крім цього, Росія розширила список товарів, які заборонено ввозити з України: продукція машинобудування, легка промисловості, металообробки, вартість якої за минулий рік склала майже \$ 250 млн.

Характерно, що українські експерти неодноразово попереджали про велику залежність економіки України від імпорту російських енергоносіїв, насамперед нафтопродуктів і енергетичного вугілля.

"У структурі споживання за минулий рік, на поставки з РФ припадало 40% дизельного палива (2,6 млн т) і 29% зрідженого нафтового газу (0,5 млн т). Із 5,7 млн т ввезеного енергетичного вугілля з РФ надійшло 87% (4,9 млн т). Однак жодних заходів, спрямованих на нейтралізацію цієї загрози, прийнято не було. Тому маємо те, що маємо", - зауважив в зв'язку з цим енергетичний експерт Геннадій Рябцев.

РІЗКЕ ЗРОСТАННЯ ЦІН

"Це вбачив санкції. З огляду на те, що Росія півроку тому змусила Білорусь припинити реекспорт своєї нафти в Україну, Київ залишиться взагалі без яких би то не було поставок. Тому бен-

зин, солярка - все різко подорожує! А попереду посівна компанія, чим заправляти сільськогосподарську техніку? Я вже не кажу про те, що подорожчання пального веде до подорожчання всього іншого, всіх товарів. Ці санкції - найпотужніший удар по українській економіці. Але ж зараз і без того дуже важкий момент: протягом місяця Україна повинна повернути \$1,5 млрд боргу кредиторам, хоча в скарбниці немає таких грошей, і де їх взяти, абсолютно незрозуміло. Не виключаю, що через місяць уряд оголосить технічний дефолт", - вважає аналітик Андрій Ваджра.

На його думку, єдиний вихід для України - брати нові кредити під більш високі відсотки, але знайти тих, хто погодиться дати українській владі в борг, стає все складніше і складніше.

"Ви ще врахуйте той факт, що для війни на Донбасі українським танкам потрібна солярка. Солярка - російська. А тепер вона буде золота. Формально Росія ввела санкції у відповідь на українські заходи, які були озвучені декількома днями раніше. Але порівнювати їх не можна ні в якому випадку: російська відповідь вбивча для нашої економіки", - говорить Ваджра.

За словами провідного експерта Фонду національної енергетичної безпеки Ігоря Юшкова, в Україні дійсно практично немає своєї нафтопереробки, країна зараз живе повністю за рахунок експорту.

"Ситуація для українських автомобілістів складається дуже несприятливо, та й не тільки для них. Через те, що бензин, солярка в останні роки на Україні весь час дорожчали, багато переводили свої машини на ЗВГ (зріджений вуглеводневий газ). А Росія є основним постачальником цього продукту на територію України, причому він використовується не тільки для транспорту, але і в побуті. Через те, що мережевий газ теж став дуже дорогий, багато жителів купують ЗВГ в балонах і готують на ньому, обігрівають свої будинки. Якщо поставки з Росії цього виду палива повністю припиняться, тоді населення відчуже сповна дію російських відповідних санкцій, це буде дуже боляче", - попереджає Ігор Юшков.

Щоправда, і серед експертів знайшлися оптимісти. Ось, наприклад,

як оцінив ситуацію директор "Консалтингової групи А-95" Сергій Куюн: "Основні позиції російського імпорту - дизельне паливо і скрапленний газ, до 40% ринку. По дизелю заміщення відбудеться за рахунок білорусів, морських поставок і збільшення переробки на "Укртатнафті". В середньому зростання цін складе 1-1,5 грн / л. Зріджений газ - заміщення за рахунок моря, Казахстану і західного кордону. У середньому зростання цін складе 2 грн за літр в порівнянні з нинішнім рівнем", - написав Куюн на своїй сторінці в соцмережі.

На його думку, для переключення на нові джерела поставок необхідний місяць.

"І не факт, що зростання цін взагалі буде, зараз, наприклад, котирування йдуть до низу. Так що смертельного нічого немає, зберігайте спокій, зате в результаті отримаємо диверсифікований і незалежний від РФ ринок зі своєю нафтопереробкою", - не втрачає оптимізму експерт.

Ось тільки в компанії "Укртатнафта", яку згадав Куюн, цього оптимізму не поділяють: "Тепер, коли припинення таких поставок стає реальністю, це дійсно може привести до колапсу не тільки на паливному ринку, але і в українській економіці, і підірвати національну безпеку країни", - наголошується в повідомленні компанії.

ЛИСТІВКА ІЗ ЗАПРОШЕННЯМ

На думку співголови Фонду енергетичних стратегій Дмитра Марунич, цими санкціями в Росії дали явно зрозуміти: з будь-яким президентом України ні про що домовлятися не будуть, якщо він не продемонструє кроки, спрямовані на нормалізацію відносин з РФ: "Це вочевидь і було очікуваним. Я взагалі здивований, що таке рішення було прийнято так пізно, його потрібно було приймати, раніше".

Як зазначив експерт, якщо дозволу на експорт різного роду енергоносіїв на Україну не буде надано, це створить без перебільшення кризову ситуацію на ринку. При цьому він підкреслив, що Москва буде вживати всі можливі заходи, щоб не допустити експорт російських енергоносіїв через Білорусь.

З ним згоден і економічний аналітик Олександр Рябоконь. На його думку, заборона на експорт в Україну продуктів ПЕК "... є не чим іншим, як "листівкою" із запрошенням за стіл переговорів по суті. Тим більше що дане рішення було озвучено напередодні другого туру президентських виборів в Україні і адресоване будь-якому з кандидатів, що переможе. Не секрет, що продукція нафтогазової та вугільної галузей становить левову частку українського імпорту з РФ, навіть якщо врахувати той факт, що газ вже тривалий час не купується безпосередньо. Наприклад, за 2018 рік Україна імпортувала з РФ нафти і нафтопродуктів на суму понад \$ 2 млрд, що склало більше 37% від усього імпорту. Аналогічно виглядає ситуація і з кам'яним вугіллям: більше 60% українського імпорту кам'яного вугілля і антрациту припадає на РФ. У грошовому вираженні сума імпорту з РФ за 2018 рік склала \$ 1,8 млрд. І наскільки важливою є двостороння торгівля в галузі ПЕК - очевидно", - сказав Олександр Рябоконь.

Як буде вирішено цю проблему - поки незрозуміло. Немає єдиного бачення і у експертів.

Ми ж зазначимо, що Україна зараз - повністю керована держава, що київській владі скажуть у Вашингтоні, те вона і робитиме. Тому, якими б болючими або убивчими не були російські санкції - ні Порошенку, ні його наступник назад не підуть.

Що ж, поживемо - побачимо.

ПРО ЩО МОВЧИТЬ ТЕЛЕВІЗОР

НАШЕ МІСЦЕ БІЛЯ...

Україна в списку самих найнещасливіших

Згідно з останнім рейтингом "найнещасливіших" економік світу, який складається на основі показників безробіття та інфляції, Україна потрапила в першу десятку (6 місце). Про це днями повідомило агентство Bloomberg.

"Згідно з методологією, агентство підсумовує показники інфляції і безробіття в країні, а потім суму, яку отримують в результаті, порівнюють з аналогічним показником інших країн і складають рейтинг. За підсумками 2018-го і відповідно до прогнозу на 2019 рік Україна залишається на 6 місці "найнещасливіших" економік світу", - йдеться в звіті.

Лідер - Венесуела, де спостерігається найсильніша інфляція і панує тотальне безробіття.

Що стосується України, то зовнішні і внутрішні борги вже перевищили 70% ВВП, що є критичним значенням. При цьому мінімальна пенсія і розмір прожиткового мінімуму скоротилися (в доларовому еквіваленті) за п'ять років в 2,2 рази.

І все це відбувається на тлі заяв поки що чинного президента Петра Порошенка про якісь "економічні досягнення" і "стабільності фінансової ситуації" в країні.

Нагадаємо, що раніше Організація Об'єднаних Націй (ООН) опублікувала Світовий звіт щастя (World Happiness Report). За його даними, в рейтингу щастя Україна посіла 133-тє місце з 156 країн світу, опинившись між Чадом (132-е місце) і Ефіопією (134-е). Навряд чи є сенс говорити про те, що наш показник - найнижчий в Європі.

Позиції України падають практично у всіх світових рейтингах. Зокрема, наша країна опустилася ще на 7 позицій в рейтингу найбільш інноваційних економік світу.

А в щорічному індексі свободи ЗМІ, оприлюдненому 18 квітня організацією "Репортери без кордонів", Україна посіла 102-е місце з 180 країн світу, опинившись між Ліваном і Мозамбіком.

УКРАЇНІ ЗАГРОЖУЄ НОВА ЕПІДЕМІЯ

Медики очікують приходу на Україну епідемії дифтерії, яку провокують соціальні кризи і дуже низький протиінфекційний захист в країні.

Про це повідомила головний інфекціоніст Міністерства охорони здоров'я України Ольга Голубовська.

"Коли епідемія буде, сказати складно ... Прямо цю секунду навряд чи вона саме у нас виникне, хоча є дуже насторожуючі моменти - в Рубіжному у нас вже є випадки. Так, вони поки поодинокі, але саме з них все і починається, з одиничних випадків, а потім вона поширюється", - зазначила інфекціоніст.

За її словами, епідемії завжди є наслідком соціальних потрясінь в суспільстві.

У той же час, на думку медика, наявність збудника при захищеному, несприятливому до інфекції організмі не здатне спровокувати епідемію в країні.

Запобігти розвитку епідемії можна буде в разі, якщо на Україні покращиться протиінфекційний захист.

"Як тільки у людей буде зниження захисного рівня антитіл, а проблеми у нас з вакцинацією існують, особливо серед дорослих. Але проблема все одно виходить за рамки простого рівня вакцинації - люди втрачають захисний рівень антитіл, перебуваючи в стані стресу, хвороби або ще чогось того, що називають соціальною кризою", - уточнила медик.

Олександр Михайлов

З деякого часу 1 Травня у нас стало іменуватися святом веселі праці, а в народі – Днем пікніків і шашликів. Та й справді, який там «День солідарності трудящих у боротьбі за свої права», коли ніякої солідарності вже давно немає, а права трудящих відверто плюють. Причому, роблять це з мовчазної згоди деградованих профспілок. У зв'язку з цим доречно нагадати про справжнє значення цього свята, і про те, як воно у різні роки відзначалося в нашій країні.

ТИ ПАМ'ЯТАЄШ, ЯК ВСЕ ПОЧИНАЛОСЬ...

Все почалося в 1886 році в Чикаго, коли робітники вийшли на вулиці з вимогами встановити 8-годинний робочий день і підвищити зарплату. В ході запеклих сутичок з поліцією не обійшлося без жертв. У вбивстві поліцейських влада звинуватила вісьмох робітників-анархістів – чотирьох з них засудили до смертної кари, а решту заслали на каторгу.

Через 3 роки делегати конгресу II Інтернаціоналу (об'єднував соціал-демократичні та робітничі партії) постановили: пролетарі всіх країн зобов'язані в цей день висловити солідарність зі своїми товаришами з Чикаго. І з 1890 року День міжнародної солідарності трудящих стали відзначати не тільки в США, але і в Європі. Протягом 27 років, до Великої Жовтневої революції 1917 року, 1 Травня в Росії святкували напівпідпільно: маївки проходили в малолюдних місцях і в неробочий час. Їх маскували під пікніки, в ході яких організували мітинги, роздавали листівки з економічними і політичними вимогами.

Що стосується України, то тут Першотравень вперше пройшов в 1890 році в Харкові. Тоді близько 10 тисяч робітників з кількох заводів зібралися на мітинг, а потім вручили адміністрації

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН...

УКРАЇНА – ТЕРИТОРІЯ ЗНАХАБНИЛИХ ОЛІГАРХІВ І БЕЗПРАВНИХ РОБІТНИКІВ

своїх підприємств економічні вимоги: 8-годинний робочий день (було 10), підвищення зарплати і поліпшення умов праці. Після чого оголошили страйки, які тривали кілька днів і були придушені поліцією.

1918-1941 РОКИ

Вперше у світі Першотравень офіційно відзначався на руїнах колишньої Російської Імперії в 1918 році після Жовтневої революції. У Москві на Ходінському полі в цей день відбувся мітинг, на якому виступив Володимир Ленін. Після цього пройшов військовий парад, в т. ч. авіаційний – два десятки аеропланів показали перед захопленими глядачами фігури вишого пілотажу. Ця традиція тривала аж до 1941 року.

Спочатку народ в основній своїй масі до нового свята зважав важко, а 1 травня 1921 року в Москві відбулися навіть заворушення. Тоді в країні лютував голод, і влада вирішила заманити народ на свято обіцянками «хліба і видовищ». Видовища повинен був забезпечити пересувний театр-балаган з ляльками у вигляді Червоноармійця, Робітника, Селянина, батька Махна, Буржуя, Попа і Капіталіста. Крім того, всім учасникам мітингу обіцяли безкоштовно видати білий хліб (небачена на ті часи розкіш), але видали сірі коржі. В натовпі зчинився гомін, але незадоволення швидко розігнала кінна міліція.

У 1932му свято вперше збіглося з Великоднем, що природним чином позначилося на відвідуваності – народ (особливо в глибинці) потягнувся не на мітинги, а до церкви. Після цього влада оголосила річну акцію по боротьбі з релігією, в ході якої були зруйновані тисячі церков.

В Україні перший післяреволюційний Першотравень став кривавим: у 1919 році в Києві «на честь свята» чекісти розстріляли кілька сотень «класових ворогів». У 1920му і 1921му його не відзначали. Лише з 1924 року, починаючи з тодішньої української столиці – Харкова, демонстрації з червоними прапорами на 1 Травня стали традицією.

1941-1960 РОКИ

До початку війни Першотравень став основним державним святом, а 1 і 2 травня були вихідними днями. У цей день обов'язково проходив військовий парад у Москві та у столицях союзних республік, потім – демонстрації трудящих.

Перед війною на демонстрації ходили практично всі, тому вони і були такими багатолюдними. Ентузіазм тоді був величезний і абсолютним ширим. Передовики виробництва йшли в перших рядах колон. На гаслах писали: «Смерть світовому імперіалізму!», «Пролетарі всіх країн, єднайтеся!», «Мир, Труд, Май». Гриміли духові оркестри, які були на кожному заводі. На тих, хто в цей день не був на демонстрації, дивилися з підозрою, а «доброзичливі сусіди» могли і донос в органи написати – чи не ворог народу? Після демонстрації обов'язково було застілля, святкували разом з сусідами, іноді цілими будинками. Якщо погода сприяла, брали харчі та йшли гуляти на природу.

У селах демонстрації практично не було, але обов'язково проходив мітинг перед сільрадою, на якому виступали «штатні» оратори – парторг, голова і пара активістів. Вони таврували світовий імперіалізм і закликали кріпити оборону Батьківщини.

У 1942-44 роках Першотравень зі зрозумілих причин не святкували, і лише перед самісінькою Перемогою в 1945-му в Москві прогрімив першотравневий святковий салют.

З 1948 року військові паради скасували, залишилися тільки демонстрації трудящих. Але оскільки Сталіну дуже подобалися повітряні паради, то в цей день над Червоною площею проносилися сотні літаків всіх типів. А після смерті вождя в 1953-му скасували і проліт авіації.

Примітним було 1 травня 1960 року – в цей день під Свердловськом радянська ППО збила «невразливий» американський літак-шпигун У2, що летів на висоті 20 км. Це було тріумфом радянської військової техніки, і лідеру СРСР Микиті Хрущову доповіли про успіх прямо на трибуні Мавзолею.

1960-1990 РОКИ

Найбільш жорстка дисципліна з проведень демонстрацій встановилася після 1964-го, коли секретарем ЦК КПРС з ідеології став Михайло Суслов. Приблизно за 10-12 днів до свята газети «Правда», «Ізвестія» і «Труд» публікували офіційні гасла, які дозволялося використовувати на плакатах і транспарантах. На партзборах складали списки демонстрантів, розподіляли обов'язки: кому який транспарант або прапор нести. Активістів з червоними пов'язками

ставили по краях колони – вони стежили, щоб ніхто з демонстрантів не «відсіявся» по дорозі. Після ходи весь реквізит збирали на машину і везли на завод. Потім робітники здебільшого розбивалися на компанії (частіше – свої бригади) і йшли святкувати, а керівництво збиралося в парткомі – пили за партію, за Батьківщину, за перемогу комунізму.

Аж до кінця 70-х ентузіазм народних мас ще не вичерпався, і святкували Першотравень із задором, особливо в глибинці, де він перетворився в справжні народні гуляння. «На все життя запам'яталось, як я сиджу на плечах у батька і бачу зверху людей – ошатних, з квітами і посмішками. Під бравурну музику ми проходили по головній вулиці нашого селища, в ці дні вже було тепло, сонячно, а настрої у всіх піднесений і прекрасний», – згадує 80-річний Ігор Панов.

«У середині 70-х я вчився в інституті, до Першотравня ми починали готуватися за місяць: на суботниках студенткомсомольці прибирали вулиці, висаджували кущі, дерева та квіти – згадує 65-річний Павло Миколайович Боїв. – 1 Травня йшли на демонстрацію, потім проходили спортивні змагання, а у дворах і парках люди грали у волейбол, мініфутбол, доміно. Багато їхало на природу – пекли картоплю, смажили на багатті сало, а хто зміг дістати м'ясо – шашлики. Пили самогон, горілку, вино, атмосфера була абсолютно безтурботна і радісна».

1990-2018 РОКИ

1 травня 1990 року керівництво СРСР і КПРС востаннє піднялося на трибуну Мавзолею для проведення першотравневої демонстрації. Обов'язковість участі в демонстрації закінчилася, кожен святкував, як хотів – благо, що два вихідних дні народу залишили. У перші роки незалежності (1992 рік) Компартію заборонили і кілька років Першотравень в Україні проходив убого. Щоправда, естафету підхопила новостворена (1991 рік) і швидко набираюча силу Соціалістична партія. Демонстрації знову стали масовими, хоча і не такими, як раніше. Не обходилося без ексцесів: на Західній Україні то тут, то там відбувалися сутички між демонстрантами і націоналістами.

На демонстрації стали ходити тільки справжні ентузіасти та «ідейно підковані» громадяни, а також неформальна молодь – щоб незвично «потуситися». Про солідарність трудящих вже ніхто не згадував, а вимоги висувалися чисто економічними, як і сто років тому – виплата зарплат і пенсій (у 90-ті роки були масові затримки), створення робочих місць, зниження цін, тарифів ЖКГ та ін.

Однак для основної маси народу Першотравень повністю втратив свій первісний зміст і став використовуватися просто як додатковий вихідні дні (наразі, «декомунізували» один вихідний день), які кожен проводить по своєму розумінню – хтось їде на дачу садити картоплю, хтось – на пікнік із шашликом.

НАША ПОЧТА

«Вчєрашніє»

*Тех, кто сегодня шкуру не меняет,
Тех, что на Май ходили с кумачём,
Вчєрашними ехидно называют,
Смешным, закостенелым старичьём.
Эй, хлопчики, успешные встарьтсья
На спину буржуазного коня,
Вы, прежде чем с отцами*

*расправлятьсся,
Послушайте вчєрашнего меня.
Да, мы - вчєрашние, но кто сказал,*

что ныне

*Знамєна справедливей чем вчєра?
У нас герои славились иные,
Иные величались мастера.
Мы не торговцами - строителями были,
И у станка, у доменной печи,
На стройках Днепрогэса и в Сибири
Искали мы от счастья ключи.
Мы находили то, чего хотели,
Нас радовала жизни круговерть,
Какие песни мы в те годы пели!
Вам таковых теперь уже не петь.
Вам не понять, как, бросив все*

*удобства,
Мы ехали за запахом тайги,
За братством трудовым и за*

*геройством...
В Европу нынче едут за друиєм.
Светлей и выше были наши цели,
И пусть вас зависть, нынешних берёт,
Что мы тогда так далеко смотрели -
И не под ноги, как тепер, - вперёд.*

*Мы Родину на баксы не меняли,
Не кланялись панам из-за бугра,
Мы честь свою батрачить не пускали.
Так чем же вам не нравится вчєра?*

Андрей Ковтун

Любую ложь можно распознать, если обладать развитым вниманием и кое-каким запасом знаний

УЗНАТЬ ЧЕЛОВЕКА

ЧТО МОЖНО УЗНАТЬ О ЧЕЛОВЕКЕ ПО ДВИЖЕНИЯМ

Наше тело честнее слов: любую ложь можно распознать, если обладать развитым вниманием и кое-каким запасом знаний. Сразу пускаться в разоблачения мы бы не советовали, ведь каждый человек индивидуален. А это значит, что анализ поведения должен начинаться с небольшой подготовки. Главное, о чем нужно помнить, оценивая сигналы собеседника, — у каждого своя базовая линия поведения.

Начало в №15

ПОСМОТРИТЕ НА ЛАДОНИ

Ладонь на собственном предплечье — сигнал о том, что человек сдерживает негативные ощущения. На уровне подсознания это попытка успокоиться, стабилизировать свое состояние.

Обратите внимание на большие пальцы: в «закрытой позиции» они чаще всего не видны или расположены параллельно полу. Однако если вы заметили, что кисть обхватывает руку и при этом большой палец смотрит вверх, — перед вами уверенный в себе человек, не теряющий самообладания.

Руки опущены, ладони держатся друг за друга — собеседник стрессует. Помните, как в детстве чувствовали себя в безопасности, когда шли с мамой за руку. Ребенок вырастает, а рефлекс остается. Ищите выход: сделайте обстановку для человека более комфортной — попробуйте сменить тему, предложите сесть, если вы стоите. Главное, избавьтесь от жеста — разговор пойдет легче.

Руки на коленях, «ерзание» — разговор пора заканчивать. Такое поведение специалисты называют «лимбическим бегством» — приподнимаясь на стуле и как бы помогая себе подняться, человек подсознательно пытается уйти от беседы или вовсе покинуть помещение. Совет: попробуйте сменить тему разговора. Поговорив о чем-то более приятном, человек может расслабиться, и дальше вести диалог станет проще.

СЛЕДИТЕ ЗА ИЗМЕНЕНИЕМ ПОЛОЖЕНИЯ РУК

Отводя руки за спину, мы подсознательно обнажаем уязвимые участки тела. Пойти на такой жест человек может, если он абсолютно уверен в ситуации или даже чувствует превосходство над остальными. Скорее всего, ему нечего скрывать и он честен с вами. Попробуйте: примите такое положение,

если вам некомфортно и вы хотите почувствовать себя спокойнее. «Решительная» поза придаст уверенности.

ОЦЕНИТЕ УРОВЕНЬ СТРЕССА

Мелкие движения, например склонность постоянно что-то поправлять, прихорашиваться, выдадут в человеке волнение и нервозность: мужчины чаще прикасаются к лицу; женщины — к шее, одежде, волосам. Такие действия помогают нормализовать пульс и успокоиться. Кстати: постукивание карандашом, насвистывание, потряхивание ногами — это все из той же оперы. Отвлеките собеседника чем-то позитивным, если заметите у него проявления стресса.

НОГИ — САМАЯ ЧЕСТНАЯ ЧАСТЬ ТЕЛА

Дергание ногами говорит о том, что человек испытывает дискомфорт. Но не всегда — в этих действиях есть свои

нюансы: интенсивность движений ногой увеличивается — человек услышал что-то приятное; внезапно замер — состояние резко изменилось, и скорее всего в сторону негатива. Пристально следите за изменениями подобного характера, особенно когда ведете деловую беседу, — так вы сможете лучше понять, в каком ключе продолжать диалог.

Обратите внимание: если человек сидел, закинув одну ногу на другую, а затем схватился за колени руками, на языке тела это означает, что только что его уверенность в чем-либо пошатнулась. Держите в уме этот нюанс во время важных переговоров.

ПОСМОТРИТЕ, КАК ЧЕЛОВЕК СТОИТ ПЕРЕД ВАМИ

Ноги широко расставлены — ваш собеседник как бы пытается обрести устойчивость. А значит, что-то доставляет ему неудобство. Причем чем шире расстояние между ногами, тем сильнее нарастает негатив.

Ноги скрещены — противоположная, неустойчивая поза. Под ногами мало опоры, и в случае опасности стоящему так человеку будет сложнее что-либо предпринять. А это значит, что о возможных угрозах он не думает — ему комфортно и спокойно.

Кроме того, обращайтесь внимание на стопы. Если пятка на полу, а носок приподнят вверх — у человека явно хорошее настроение. Скорее всего, только что ваш собеседник услышал что-то приятное. Он может молчать, но ноги выдадут его эмоции. А вот поднятая пятка и опора на носок — сигналы, что человек готовится к какому-то действию. Возможно, он хочет уйти, сменить тему и морально уже собрался это сделать. Или раздумывает, солгать или сказать правду — и весьма вероятно, что склоняется к первому варианту (поскольку ложь всегда требует определенных эмоциональных усилий).

НАКОРМИ ГОСТЕЙ!

Фаршированные яйца

20 вариантов на любой вкус. Приготовьте и удивите гостей!

- Обжарьте мелко порезанный лук и смешайте с желтком.
- Твердый сыр с чесноком, майонезом и желтком.
- Желток с мелко порезанными маслинами или оливками и майонезом.
- Сыр на мелкой терке, грецкие орехи плюс майонез и чеснок. Украсить половинками грецкого ореха.
- Тунец или сайра с маслинами.
- Креветки с желтком. Сверху — по целой вареной креветке.
- Желток, майонез, горчица, соленые огурцы — на терке или мелкими кусочками.
- Печень трески, жареный лук плюс желток.
- Ветчина, зелень, желток.
- Любая копченая рыба с желтком.
- Жареные грибы, сметана и желток.
- Соленая сельдь, свежее яблоко и маринованный лук.
- Зеленый горошек, желток и майонез.
- Авокадо с крабовыми палочками и майонезом.
- Желток, обжаренный лук.
- Желток, обжаренный на сливочном масле лук, грибы лучше обжаренные (например лисички), сметана.
- Желток, сваренные и обжаренные шампиньоны (белые грибы), ветчина, жареный лук и майонез.
- Желток, зеленый горошек или стручковая фасоль из банки. Все протереть и обильно заправить специями.
- Креветки, инжир, чеснок и майонез.
- Селедочный форшмак.

Приятного аппетита!

БАБУШКИНА АПТЕКА

КАК ПОБЕДИТЬ ГРИБОК

Грибок ногтей на ногах — это заболевание, которым страдают и мужчины, и женщины, причем встречается оно у людей всех возрастов.

Предлагаемый метод достаточно прост и доступен каждому, при этом результаты его действительно радуют и впечатляют. Подходит как для лечения грибка на ногах, так и на руках. В основе рецепта лежит яблочный уксус и сода.

Лечение грибка ногтей уксусом известно так же давно, как и само грибковое заболевание ногтей. И хотя сегодня существует масса современных лекарственных средств для борьбы с данным недугом, применение этого метода по-прежнему актуально.

Уксус блокирует жизнедеятельность грибковых спор и полностью убивает болезнетворные микроорганизмы. Поэтому дерматологи советуют делать уксусные ванночки против онихомикоза и в профилактических целях. А сода отлично нейтрализует кислоты, приводя в норму кислотно-щелочной баланс. Применяя это средство от грибка на ногах 2 раза в день, ты полностью вылечишь заболевание даже без аптечных препаратов!

ТЕБЕ ПОНАДОБИТСЯ:

- 1 стакан яблочного уксуса;
- 5 ст. л. пищевой соды;
- 3 л. горячей воды.

ПРИМЕНЕНИЕ:

1. Для приготовления ванночки налей в тазик 3 литра горячей воды (темпера-

тура около 50–60 градусов) и добавьте в нее 1 стакан яблочного уксуса.

2. Подожди, пока смесь остынет до 40–45 градусов и погрузи ноги в тазик на 15–20 минут.

3. После применения ванночки ополосни ноги чистой водой и вытри бумажным полотенцем.

4. Через час повтори эту процедуру, но с добавлением в раствор 5 столовых ложек соды.

Для достижения быстрого результата рекомендуется применять такие ванночки несколько раз в день.

Суть метода в том, что грибок гибнет в кислой среде, а сода препятствует его дальнейшему распространению. Это дешевое, доступное и работающее средство может стать отличным помощником в борьбе с неприятным заболеванием. Его также можно использовать для профилактики.

УЛЫБНИСЬ И ПОДУМАЙ

Когда Порошенко, как Купидон пронзал нас своими стрелами, мы не чувствовали боли.

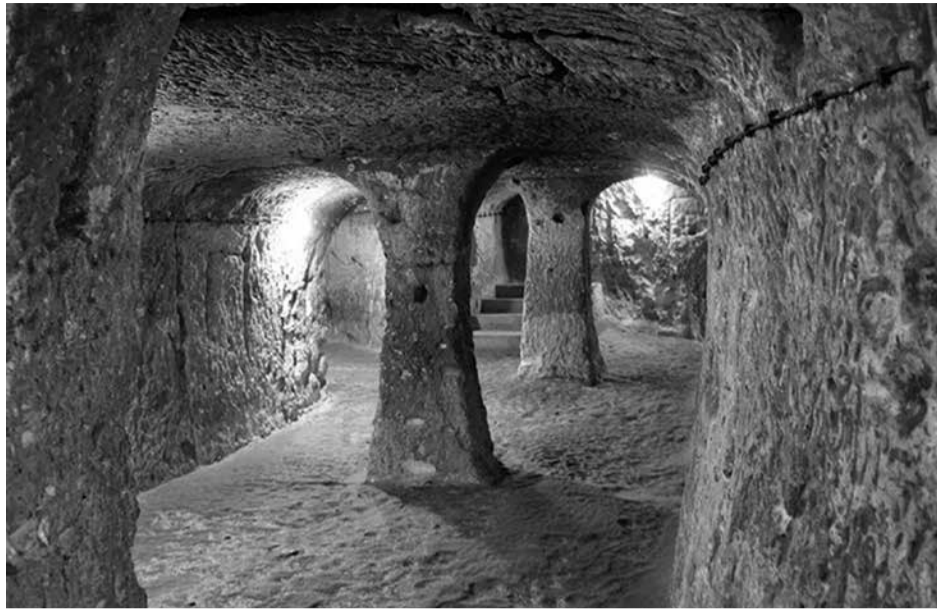
Больно становилось, когда он вырывал их обратно.

В Украине между первым и вторым турами президентских выборов изобрели самый короткий тест на уровень IQ. Он состоит всего из одного вопроса: “Смотрите ли Вы телеканал “Прямой?”

Источник <https://taynikrus.ru/>

По всей нашей планете ученые обнаружили огромных размеров подземные города, которые рассчитаны на тысячи людей. Самые известные из этих подземных поселений находятся под современной деревней Деринкую в Турции. Под домами скрыты входы в подземный мир. Через определенные расстояния можно увидеть вентиляционные отверстия, которые уходят глубоко под землю. Все подземелье переплетено тоннелями, которые соединяют между собой помещения. Самый верхний подземный этаж имеет площадь около 4 квадратных километров. По предварительным оценкам, одновременно в этом подземном комплексе может поместиться до 300 тысяч человек.

Состоянием на сегодняшний день на территории Турции обнаружено более 35 подземных городов. Конечно, все они имеют разные размеры и были тщательно разработаны и построены. По словам людей, которые хорошо знают эту местность, подземных городов может быть значительно больше. Что же касается всех известных на сегодня, то они между собой соединены тоннелями.

Необходимо отметить, что подобные подземные сооружения неизвестного назначения существуют во многих уголках планеты. Так, в частности, в пустыне Сахара недалеко от алжирской границы под землей была обнаружена целая система подземных коммуникаций и тоннелей, вырубленных в скальной породе. Главные штольни в высоту достигали 3 метров, в ширину — 4 метров. Между тоннелями расстояние в некоторых местах составляло менее 6 метров. В среднем протяженность каждого тоннеля достигала чуть менее 5 километров, а общая протяженность тоннелей составила 1600 километров.

Для того, чтобы соорудить эти подземные тоннели, необходимо было проделать колоссальную работу — извлечь миллионы кубических метров скальных пород. Даже с применением современной техники и машин осуществить подобное подземное строительство практически невозможно. А говорить о том, что они были построены древними людьми примерно в 5 тысячелетии до н.э., то есть, в то время, когда наши предки лишь научились использовать каменные орудия труда, — просто смешно. Но кто же тогда соорудил эти грандиозные подземные постройки, и какие цели преследовал?

В шестнадцатом столетии Франциско Пизарро в перуанских Андах обнаружил пещеру, вход которой закрывался скальными блоками. Расположен он был на высоте около 7 тысяч метров над уровнем моря на горе Хуаскаран. В 1971 году была организована спелеологическая экспедиция, которая осмотрела систему тоннелей, состоящую из нескольких уровней, и обнаружила герметично закрытые двери (они были очень массивными, но несмотря на это, довольно легко открывались). На полу подземных

КТО И ЗАЧЕМ СТРОИЛ ПОДЗЕМНЫЕ СООРУЖЕНИЯ?

ходов размещались шершавые блоки. По предварительным оценкам, в общей сложности протяженность этих подземных коммуникаций может достигать около 100 километров. Ученые предположили, что ранее эти тоннели вели к острову Гуанапе, однако проверить эту теорию не представляется возможным, поскольку все ходы заканчиваются озером морской соленой воды.

В Эквадоре в 1965 году аргентинец Хуан Морич обнаружил между городами Сан-Антонио, Галаквиза и Йопи систему вентиляционных шахт и тоннелей, общая протяженность которых достигала нескольких сотен километров. Вход в подземную систему выполнен в виде аккуратного выреза в скале. Все тоннели прямоугольные, их ширина изменяется, а также периодически они делают повороты под прямым углом. Стены покрыты некой субстанцией, напоминавшей глазурь, словно они подвергались воздействию высоких температур или предварительно были обработаны растворителем. Большой интерес ученых вызвало то, что у выхода из тоннелей не было обнаружено никаких отвалов породы.

По подземному ходу можно добраться до огромных залов и подземных платформ, расположенных на глубине около 240 метров, в которых имеются вентиляционные отверстия шириной до 70 сантиметров. В одном из залов, в самом его центре, расположен стол и семь ступенчатых тронов из неизвестного материала, очень похожего на пластик. Кроме того, там была обнаружена большая галерея золотых фигур животных: крокодилов, слонов, верблюдов, львов, медведей, бизонов, волков, обезьян, улиток, крабов, ягуаров и даже динозавров.

Исследователям удалось обнаружить и

так называемую библиотеку, состоящую из нескольких тысяч металлических пластин 45х90 сантиметров, на которых были тисненые непонятные знаки. По словам одного из исследователей, большая часть находок, обнаруженных в тоннеле, можно отнести к дохристианской эпохе, причем, львиная доля доисторических образов и символов относится к периоду, предшествовавшему Потопу.

Таким образом, под землей были обнаружены признаки человеческой жизни, что вполне возможно, и является главным археологическим всемирным открытием столетия.

Подземные сооружения, которые должны были служить убежищем и защитой от возможных катаклизмов, а также всевозможных стихийных бедствий, строились по всей планете. Каменные блиндажи, с круглым небольшим отверстием для входа и каменной плитой в качестве перекрытия, получившие название дольменов, предназначены были для аналогичных целей. Такие строения можно найти в Иордании, Индии, Палестине, Сирии, Англии, Сицилии, Франции, Испании, Бельгии, Сибири, Корее, Азербайджане, Грузии. Примечательно, что несмотря на то, в каком уголке земного шара эти дольмены были размещены, все они были очень похожи друг на друга, словно построенные по общему, типовому проекту. Если верить мифам и легендам, строительством дольменов занимались карлики совместно с людьми, но у людей подобные постройки получались очень примитивными и ненадежными, поскольку они использовали грубо обработанные камни.

В процессе возведения таких сооружений иногда делали под фундаментом

специальные прослойки, которые гасили колебания, и которые должны были защитить дольмены от землетрясений. Так, к примеру, в египетских пирамидах ученые обнаружили подземные камеры, заполненные песком, которые выполняли роль подобной прослойки.

В наше время учеными обнаружено и большое число древних катакомб, неизвестно кем и когда вырытых. Согласно предположениям некоторых ученых, эти многоярусные подземные галереи образовались в ходе добычи камня, используемого для строительства. Но в данном случае непонятно, зачем было прикладывать титанические усилия, чтобы выдолбить блоки в крепких горных породах под землей, если в непосредственной близости были горные породы, расположенные на поверхности.

Древние катакомбы были найдены учеными в Риме и Неаполе, Париже, на Сицилии и Мальте, в Испании, Германии, Сиракузах, Крыму, Украине, Чехии. А самые древние из этих подземелий датируются примерно 14 тысячелетием до н.э. и расположены они в Запорожской области (урочище Каменная могила).

Самые извилистые — парижские катакомбы. Их протяженность достигает 185-300 километров. В средние века в подземных галереях добывали гипс и известняк, что дало возможность значительно расширить сеть подземных катакомб. В поздний период в них хоронили умерших. В настоящее время установлено, что в парижских катакомбах похоронено более 6 миллионов человек.

В Риме учеными было обнаружено более 40 катакомб, вырубленных в вулканическом пористом туфе. По предварительным оценкам, их протяженность составляет от 100 до 150 километров, хотя некоторые специалисты не исключают, что они могут тянуться и на 500 километров. В период Римской империи подземные галереи использовали для захоронений (в настоящее время выявлено порядка 600-800 тысяч захоронений). В начале новой эры в подземных сооружениях размещались часовни и церкви ранних христиан.

Вполне возможно, что старинные подземные сооружения, которые в наше время вызывают столько вопросов и загадок, использовались древними людьми всего лишь в качестве убежищ от природных катаклизмов, которые неоднократно происходили на планете. Но не исключено, что подземелья могли служить и своего рода бункерами или бомбоубежищами. На эту мысль наталкивает информация, сохранившаяся в различных источниках, которая содержит описания сражений между инопланетными пришельцами, которые происходили на Земле в глубокой древности.

Возможен и третий вариант: все эти подземные галереи возникли в результате природных процессов, и ни человек, ни инопланетяне в них не имеют никакого отношения. Как бы там ни было, а подземные города, дольмены и катакомбы существуют, и современным людям не мешало бы поучиться на их примере, как нужно качественно возводить сооружения, чтобы они прослужили долгие века.

Сижу расстроена, под- ходит дочка, дает конфетку. Я ей говорю:
— У меня, доченька, взрослые проблемы, и этим их не решить.
Она уходит, через пять

минут возвращается с бутылкой виски и спрашивает:
— А так?

Если кому-то очень хочется раз- вести, передаю совет моей ба- бушки:
"Терпите и любите друг друга."

Две пенсии лучше, чем одна!"

Украинская деревня, ночь. Мужик под окном хаты (шопотом):
— Мыкола!
— Шоооо?
— Выходи! Я тут горилки припас, грибочки, огурчики, выпьем!

— Та не могу! Я тут чекаю гидрахунки за Пе та Зе, будь воно неладно!!!

Олег Ляшко после президент- ских выборов стоит на Крещатике и спрашивает у прохожих:
— Извините, мимо вас стадо ба-

ранов не пробежало?!
Ответ у всех один:
— А ты что, отстал?

— Доктор, у меня нос заложен...
— Я Вас умоляю! У меня кварти- ра, машина и дача заложены, а Вы тут со своими соплями!